

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುರಿತ ಗಂಡಿನ 'ದೃಷ್ಟಿಕೋನ'ವಾಗಲೀ, 'ಒಳಗಿನ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಲೀ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದೇ ಗಂಡಿನ ಭಾಷೆ ಬದಲಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಸೀಮ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಗಂಡು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಉಳಿದು ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೋ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯನ್ನೋ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಡುವ ಅನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಖಂಡಿತಾ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ತಿಳಿದೇ, ಬೇಕೆಂದೇ ಮಾಡುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿದೆಯೆ? ಇಂದಿಗೂ 'ಪತಿವ್ರತೆ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪುರುಷವಾಚಕ ಪದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಒಟ್ಟು ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದರ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಮಂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು, ಕೇವಲ ವರ್ಣಮಾಲೆಯಲ್ಲ, ವ್ಯಾಕರಣವಲ್ಲ, ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಸಮುದಾಯವೊಂದರ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿಯ ವಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ರೂಪ. ವಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ಭಾಷೆಗಳೂ ಏಕಮುಖಿಯಾಗಿವೆ. ಅವು ಶ್ರೇಣೀಕರಣದ, ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯದ ಭಾಷೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು 'ಅಕಾಮಡೇಟಿವ್' ಮತ್ತು 'ಅಥಾರಿಟೇಟಿವ್' ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ 'ಒಳಗೊಳ್ಳಬಲ್ಲ' ಮತ್ತು 'ಆಳುವ' ಭಾಷೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಭಾಷೆ, ಇತರರನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಗಂಡಿನದ್ದು ಆದೇಶ ನೀಡುವ ಧಿಮಾಕಿನ ಭಾಷೆ.

ಲೋಕದ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಧರ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ. ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯೆನ್ನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞೆಯೊಬ್ಬಳು ನೀಡುತ್ತಾಳೆ - I came, I saw, I conquered ಎನ್ನುವುದು ಗಂಡು ವಾಕ್ಯವಾದರೆ, She felt as if

her whole being was conquered by this man whom she hardly knew ಇದು ಹೆಣ್ಣುವಾಕ್ಯ.

ಆಕೆ ಕೊಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ, I am hungry and i want to eat something ಎನ್ನುವುದು ಗಂಡು ವಾಕ್ಯವಾದರೆ, I wonder if there is something to ಎನ್ನುವುದು ಹೆಣ್ಣುವಾಕ್ಯ.

ಎಂದರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುರಿತ ಗಂಡಿನ 'ದೃಷ್ಟಿಕೋನ'ವಾಗಲೀ, 'ಒಳಗಿನ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಲೀ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದೇ ಗಂಡಿನ ಭಾಷೆ ಬದಲಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಸೀಮ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಗಂಡು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಹಂಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಬಳಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದು ದುರಂತ. ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಿರ್ಭಯಾ ಪ್ರಕರಣ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬಹುತೇಕ ಗಂಡಸರು, ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತದ್ದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈ ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆ ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಂತರಂಗದ ಭಾಷೆಯ ಅನಾವರಣವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಧ್ಯಮದ ಭಾಷೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದು ಅನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಇಡೀ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅನುಕಂಪವು ಗಂಡಿನ ಭಾಷೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಕುಗ್ಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಭದ್ರತೆಯ ಭಾವ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೂ ಅದು